

אפשר לקיים את ארץ ישראל בדינו. יש מיליון וחצי ערבים. אין רק שטח — יש גם תושבים. לכך צריך להיות פיתרון. אייפאשר להתייחס כל הזמן לערבים כמסיגי גבול? כמו שפאפו מציע.

„אך נגמרו המאורעות ב־1936 — 1939? (צעקה מהקהל: שכרו את ההבלגה!) לא בגלל הבריטים, שהפגיוו כפרים ערביים והרגו מאות ערבים. הרבר היחיד זה המאבק של החוסיינים נגד הנאשאים, וזה התיש את כוחות המאבק שלהם — זה היה העניין המרכזי. היום עומד ציבור פלסטיני מאוחד מול עם יהודי מתפורר, מפולג. אייפאשר

בינלאומיות או לא צריכים לתת להם בג'י. או נותנים להם את זה רק מפני שאנו רוצים להיות יפייפוש. בכפרינות היינו צריכים להחריב את הכפר ולגרש את תושביו. נכון, האינתיפאדה אינה בעייה מישפטית — אתם גורמים לכך שהמילחמה בה תהיה בעייה ביטחונית ומישפטית.“

מרדור: „אינני מסכים כמעט לאף מילה אחת של פאפו, למרות שאני יודע שהם מאוד פופולריות. יש ויכוח ביני לבין פאפו, ובעצם בין פאפו לבין הליכוד.“

פאפו: „אני לא הליכוד? יש ויכוח בינך לבין הליכוד!“

ליים כמעט לא היו בכלל בתקופת שילטון של מנחם בגין. כשהתחילה האינתיפאדה, שרהביטחון אמר שאייפאשר לעמוד כזה, ובסכמה הושעתה הוראה הזו של בגין. „לגבי הוירה הפנימית: עד לפני 12 שנים היינו, תנועת־החרות, בעולם אחר — באופוזיציה. ערכנו הפגנות גדולות, עצרות מרשימות, כשחשבנו שמשוה לא צורך — בוויכוח על השילומים מגרמניה, ב־1956 כש עמרנו לסגת מסיני. אבל היו שילומים, היתה נסיגה — ואנו נשארו עם מילים. „מכתב הסנטורים לא היה מושג אילו היתה עומרת כאן ממשלה, הנשענת על חצי

פוליטית־פנימית. מי שלא מסוגל להחזיק את ההגה ולנהל את המלחמה המשולבת, ורואה רק מיגור אחר — מטוב שיניח את ההגה. ומכאן — חשיבות היוזמה המדינית, ששי בשה תהליכים שהיו בשלביה־בשלה בין ארץ צות־הברית לאש"ף, והיתה יכולה להיות להם השפעה ישירה על גורל הארץ.

„...מדוע לא לדבר עם אש"ף? כי אין שום סיכוי שאש"ף יסכים למדינת־ישראל, הממ" שיכה להתקיים בלי זכות־השיבה.

„...כל מהותו של האירגון הזה הוא עניין השיבה. יאסר ערפאת לא יוכל להגיע להסכם בלי ערבים אלה ממחנות־הפליטים בבורג“

ציון צפירי, העולם הזה

ועכשיו אני מקווה שאתה לא מקליט

הסיפור ידוע: כשפוליטיקאי מדבר לתיקשורת הוא מדבר בלשון אחרת מזו שעם חבריו למיפלגה, במיוחד בליכוד. דן מרידור הפתיע השבוע. דווקא במיגרש הביתי שלו, סניף צפון תל־אביב של הליכוד, הוא נשמע יותר יונה מרבין. בסיגנון הזה הוא לא יזכה לפופולריות במרכז הליכוד גידעון סער־סרצ'וסקי

בחוס־המוג לרוץ עם הראש כקיר, צריך לעשות את זה בשכל.“

קריאת ביניים מהקהל: „צריך לטפל בחוזה אלברשטיין“

מרדור: „בוה בדיק הסכנה: פונים פנימה, ומחר מישוהו אחר יהיה בשילטון ויר צה לטפל בנו. אם מדובר על פגיעה בביטחון המדינה — צריך ללכת עד הסוף, אבל אם מדובר על התבטאויות... גם אנחנו פעם היינו באופוזיציה... אני זוכר שפעם כך־גוריון רצה להפעיל אמצעים מינהליים נגד אורי אבנרי. הוא הלך לקבל את תמיכתו של בגין לכך. בגין אמר לו: בשום פנים ואופן לא אתן לך עיתונאי — זכותו לכתוב מה שהוא רוצה.“

אני אמשיך ללכת בדרך של בגין. אני מקווה שזה לא יגיע לכך שאייפאשר יהיה להזכיר את שמו של מנחם בגין בסניפי תנועת־החרות...“

„נשמור על הארץ, אבל גם על החוק. החוקים — אלה החישובים האמיתיים, בלי כל אלה — אני לא רוצה להמשיך במישפט... תנועת־החרות והליכוד קיימים, תזכרו תמיד, זה בשביל זה“

מרדור: „יש הבדל גדול מאוד בין עמי דת פאפו לעמדה הרישמית המאושרת של הליכוד. אני בעד קמפדייוויד. יכול להיות שפאפו צורך — אבל הליכוד חושב אחרת. מדובר בגישה שונה באופן יסודי. אמנם קשה מאוד להגיד את מה שאומר כעת, אבל אני אגיד ככל זאת. האינטרס של אש"ף ומחוללי האינתיפאדה הוא להוכיח שאין אפשרות לדו־קיום בארץ הזאת. אם זה יצליח להם, ואנו ניכנע למעשי־טרור מנוולים — התר צאה לא תהיה טראנספר, היא תהיה, לא עלינו, חלוקת הארץ. (קריאות בקהל: מה פתאום?, אל תגיד זאת!).“

„ולכן דווקא בימים האלה, כשהם רוצים להראות שהכל מתפורר פה, שאייפאשר לחי יות בארץ הזאת, נגיע לתוצאה שהיא כמעט ח־משמעית והרס כל התשתית־האידיאר לוגית שתנועת־החרות קמה עליה. ריגלי דגל טוהר ויושר“ (ציטוט משירו של זאב ז'ובטינסקי, שמאל הירדן) זוהי אמונה אחרת, וזה היה תמיד הקו המוביל בתנועת־החרות, וזה לא הקו של פאפו.

„האינטרס שלנו הוא להראות לעולם שכן

העם. אייפאשר לצפות משום אישיות מחוץ לארץ שתהיה יותר פרו־ישראלית מאישים מרכזיים במפלגת־העבודה, ותיזכרו את מי לחמת־הלכנון. כמאבק הזה אנו חייבים לע מוד ביחד.

„...גם בתקופת בית שני כולם רצו באח רות, אבל כל אחר רצה בזאת לפי דרכו, לא היה להם הכוח, לכריזוחאי ולסקרייקים, לוור תר זה לזה וללכת ביחד.

„...שמיר הוא היום האיש שמוכיל את המג' מה, הרחיפה לשמור על אחרות.“

(בשלב זה של הערב היו שאלות ותשובות מצד הקהל. ראשון המדברים היה אהרון פאפו, שתקף בחריפות את דן מרידור על יוניותו.)

אהרון פאפו: „בכל שטח שבו יהיו בחי רות של ערביי יע"ש, בסוף תהיה ריבונות ערבית, ולא חשוב אם היהודים ירצו בכך או לא. לכן יוזמת השלום היא יוזמה מסוכנת מאוד. גם הסכמי קמפדייוויד לא היו הסכמים שרצינו לעשות, נאלצנו לחתום עליהם. כך לא מנהלים מלחמה, מר מרידור, עם זכות פנייה לבג"ץ. אין מדינה בעולם שבה נותנים לאיך לעתור לבג"צים. גם לפי אמנות

אליברג'נה ובמדיהמיה (בלכנון). כוחו נובע מהם. זוהי הערכתי המדינית, הריאלי־פולי טית, מעבר לאידיאולוגיה ולאמוציות.

„...בניח שנגמרה האינתיפאדה. מה עושים כמיליון וחצי ערבים ביו"ש, ו־600 אלף בעזה? מה הפיתרון? חייבים להציע דרך, כי אם אתה לא מציע — הואקום הזה מתמלא על־ידי אחרים, והוא התחיל להתמלא.

„...ערפאת יודע שאם תהיה משלחת של 15־10 ערבים מתברון, בית־לחם וג'נין, שתי שב מול ממשלת־ישראל, ולא משנה מה הם יאמרו לתיקשורת, מה יישאר ממנו? באופן טיבעי תקום פה אותה מנהיגות חלופית, ש' הוא כלי־כך לא רוצה בה, ומכאן — התנהגותו הכמעט־היסטרית.

„...צריך למצוא קונסנזוס.

„...יש לנו התייעצויות עם מערכת־הביי טחון על הנוהלים. מכיוון שהליכוד אינו כמיפלגה אחרת, שלא אנקוב בשמה: החוק תמיד היה נר לרגליה. מנחם בגין היה תמיד כזה. בימי ממשלתו של מנחם בגין התקבל חוק שונה, ליברלי מהקודם, לגבי גירושים ומעצרים מינהליים. גירושים ומעצרים מינה